

به تکرار ارکان عروضی (مثلاً مفاعیلن) در یک بیت، «وزن» می‌گویند. وزن حاصل از تکرار هریک از افاعیل عروضی یا ترکیبی از افاعیل، اسمی دارد؛ یعنی در عروض سنتی برای هریک از وزن‌ها اسمی نهاده‌اند. وزن حاصل از تکرار ارکان زیر را چنین می‌نامند: مفاعیلن: هزج - فاعلاتن: رمل - مستفعِلن: رجز - فعولن: متقارب. به عنوان نمونه، به وزن حاصل از تکرار مفاعیلن، «بحر هزج» می‌گویند. اگر مفاعیلن‌ها کامل باشد، می‌گوییم: «بحر هزج سالم». اگر شاعر یک هجا را از رکن «مَ فا عی لُن» بردارد، «مفاعی» می‌ماند؛ اما در میان ارکان عروضی فارسی، رکنی به اسم «مفاعی» وجود ندارد. بنابراین به جای آن «فعولن» می‌گذاریم و آن را «بحر هزج محذوف» می‌نامیم.